

ON THE RECORD

‘Ik zou dol zijn op moderne dans als er in een voorstelling van 56 minuten een goede preischotel met gehakt wordt gedanst.’

Auteur **Nico Dijkshoorn** in *de Volkskrant*.

‘Nu Groot-Brittannië Europa verlaat, moet het de Parthenonfriezen die het British Museum bezit aan Europa laten.’

Advocaat **Geoffrey Robertson** in *The Guardian*.

‘Het gevoel dat je uit de kunsten iets kunt meenemen dat je kan helpen om een land te leiden, is hier een beetje verdwenen, spijtig genoeg.’

Regisseur **Ivo van Hove** in *HP/De Tijd*.

‘Als je als Stad Gent echt alle Gentenaars achter je circulatieplan wilt krijgen, noem je het misschien beter gewoon biocirculatieplan.’

Stand-upcomedian **Bas Birker** op Twitter.

De Belgisch-Turkse theatermaker Mesut Arslan, bekend van de Anatolië Theater Groep en de culturele werkplaats Platform 0090, ensce-neert voor het eerst een stuk voor de Brusselse KVS. In *Nachtelijk symposium*, het tragikomisch familiedrama waarmee wijlen Eric De Volder in 1994 doorbrak, worden de hoofdrollen gespeeld door enkele ‘smeepathetische’ binnen-vetters met een broek vol goesting en hun *bobonneke* met *miserie* aan haar gat.

Hoe wordt een Turk verliefd op dat oer-Vlaamse taaltje?

MESUT ARSLAN: Een vijftiental jaar geleden las ik *Oda ve Adam*, dat is de Turkse vertaling van De Volders *De Kamer en de man*. Het is een prachtig stuk waarin een man en een vrouw verlangen naar elkaar, maar enkel in hun dromen toenadering durven te zoeken. Toen ik het stuk in het Nederlands las, werd ik er nog meer door geraakt. Eric was auteur, schilder, drummer én dichter. Dat voel je in zijn teksten. Die taal barst van het ritme, de klankkleuren en de poëzie. En, Eric hield van Turkije. Vlakbij Izmir (waar Arslan vandaan komt, nvdr) had hij een werkplaats. Hij was er graag omdat hij er circulaire kon leven.

Circulair kon leven?

ARSLAN: Ja. Wij leven te lineair, te rationeel en met weinig respect voor onze basisbehoeften: liefde, rust en eten. We worden daar niet gelukkiger van. We willen ook alles plannen. Zelfs de liefde. Maar een kus kun je niet plannen, schat. De Volder beseft dat. Dat lees je in *Nachtelijk symposium*. Het stuk gaat over een gezin waar de afwezige vader op het leven weegt. De ‘smeepathetische’ personages kroppen alles op en zijn vooral goed in non-conversaties voeren.

Danny Willems

MESUT ARSLAN

‘Een kus kun je niet plannen, schat’

Door *ELS VAN STEENBERGHE*

(Citeert:) ‘Hoe is ‘t?’ ‘Goed. Allez, goed...’ Herkenbaar, hè? Slechts één personage spreekt altijd rechtuit: de grootmoeder. (Citeert:) ‘Steekt uwe vinger ne keer in mijn gat!’ ‘Wat is er met uw gat, bobonne?’ ‘Miserie, manneken. Miserie. Grote miserie.’ Zij is de enige die durft te zeggen wat ze wil. Tot op een nacht de bom barst.

De Volder scoorde indertijd met zijn bontgeschminkte acteurs. U kiest voor soberheid.

ARSLAN: Mijn acteurs spelen in een installatie van beeldend kunstenaar Lawrence Malstaf. Die bestaat uit een houten bedding waarin zware tollen

‘Mijn ploeg is Belgisch-Turks, hopelijk is het publiek dat ook.’

rondraaien. De installatie laat de spelers tollen zoals de vader dat met zijn gezinsleden doet. Ze is ‘het systeem’ waarin de personages gevangenzitten. Het publiek zit daaromheen. Op tollen: taboeretjes die bestaan uit een zitvlak en één stoelpoot

die in het midden van dat zitvlak gemonteerd is. De toeschouwers mogen ook rond de installatie wandelen. Het wordt een ‘circulaire’ theaterbelevens. (*Lacht*)

Wat leren we tijdens uw nachtelijk symposium?

ARSLAN: Het stuk is een tragikomisch familiedrama, dat dezelfde oorzaak heeft als de drama’s die zich in Europa afspelen: er wordt te lineair, te rationeel gedacht. Als de politici aan onze *bobonnekes* of onze kinderen gevraagd hadden hoe ze de vluchtelingen-crisis moesten aanpakken, dan waren de grenzen open en zag de toekomst van Europa er beter uit.

En waarom debatteren Belgische politici niet met hun Belgisch-Turkse collega’s over het referendum dat de Turkse president op 16 april organiseert? Omdat ze te lineair, te eng denken. Er leven hier nochtans 240.000 Turken die geïnformeerd willen en moeten worden.

Wat ik kan doen? Dit! Mensen verbinden met theater. Hier en in Turkije, waar mijn producties ook te zien zijn. Mijn ploeg is Belgisch-Turks, hopelijk is het publiek dat ook. En dan? Tollen tot we niet meer bang zijn van elkaar.

Nachtelijk Symposium van KVS en Platform 0090 gaat op 19 april 2017 in première in de KVS en is er te zien tot 26 april 2017. Nadien reist de voorstelling naar Mechelen, Hasselt, Antwerpen en Gent. www.kvs.be, www.mesutarslan.be, www.0090.be